

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24206/2024
20.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Данило Живковић адвокат из ... против тужених ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., које заступа Душан Поповић адвокат из ..., ради деобе заједничке имовине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 709/2023 од 14.12.2023. године, на седници одржаној 20.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 709/2023 од 14.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 207/20 од 02.12.2022. године, делимично је усвојен тужбени захтев прецизиран поднеском од 16.05.2022. године (став први изреке). Ставом другим изреке је утврђено да су тужиља и тужени власници са по $\frac{1}{4}$ дела више пољопривредних машина, усева и стоке описаних у том ставу изреке, па су обавезани тужени да исплате тужилји 395.436,25 динара, на име противвредности њеног сувласничког удела, са законском затезном каматом од 10.01.2022. године до исплате, док је ставом трећим изреке одбијен тужбени захтев за износ преко досуђеног ставом другим изреке, до траженог износа од 583.707,00 динара са законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке, утврђено је право сусвојине тужилје и тужених са по $\frac{1}{4}$ на предметима домаћинства, аутомобилу, клима-уређају, пољопривредним алатима и новцу означеним у том ставу изреке, и обавезани тужени да исплате тужилји 178.056,75 динара, на име њеног сувласничког удела у тим стварима, са законском затезном каматом на износ од 45.915,25 динара од дана вештачења 04.05.2022. године до исплате, а на износ од 132.141,50 динара од пресуђења, док је ставом петим изреке одбијен тужбени захтев преко тог износа, а до траженог од 369.697,50 динара са каматом. Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да на име коришћења пољопривредних машина описаних у ставу другом, у периоду од 01.11.2008. до 19.04.2012. године, исплате тужилји 25.619,25 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је ставом седмим изреке одбијен тужбени захтев преко тог износа, а до траженог од 100.000,00 динара. Ставом осмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка, а ставом деветим је тужиља ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 709/2023 од 14.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена у делу којим је одбијен тужбени захтев и одлучено о трошковима поступка (ставови 3, 5, 7 и 8 изреке), док је ставом другим изреке одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, позивајући се на одредбе члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП, у вези са чланом 208. Породичног закона.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Законом о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23) прописано је (члан 403.) да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде (став први); да је ревизија дозвољена увек ако је: 1) то посебним законом прописано; 2) другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака; 3) другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака (став други); да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (став трећи); као ни ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.) осим из члана 404. овог закона (члан 410. став 2. тачка 5.).

Породичним законом, одредбом члана 208. на коју се у ревизији позива тужиља, прописано је да је ревизија увек дозвољена у поступцима у вези са породичним односима, осим ако овим законом није другачије одређено.

Одредба члана 208. Породичног закона, према којој је ревизија увек дозвољена у поступцима у вези с породичним односима, не може се применити у конкретном случају. У конкретном случају, тужбом од 22.12.2008. године тражена је, у смислу чл. 177, 180. и 191. Породичног закона, деоба заједничке имовине коју је тужиља стекла радом током брака, живећи у породичној заједници са туженима – тадашњим супругом и његовим родитељима.

Иако се спор о деоби заједничке имовине решава на основу одредаба Породичног закона, ради се о имовинском спору, а не о поступку у вези с породичним односима, јер породични односи проистичу из брака, из односа детета и родитеља, усвојења, хранитељства, старатељства, издржавања, као и заштите од насиља у породици, због чега се на конкретан имовински спор не примењује одредба члана 208. Породичног закона, већ се примењују правила поступка прописана Законом о парничном поступку.

У конкретном случају као вредност спора означен износ од 1.953.404,00 динара, што је на дан подношења тужбе 22.12.2008. године износило 22.731 евро (противвредност једног евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износила је 85,9340 динара). Будући да се ревизијом тужиље оспорава другостепена пресуда у деловима за које је тужбени захтев одбијен, то се ради о износу који не прелази динарску противвредност 40.000 евра.

С обзиром на изложено, изјављена ревизија је недозвољена, па је одбачена као у изреци, на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**